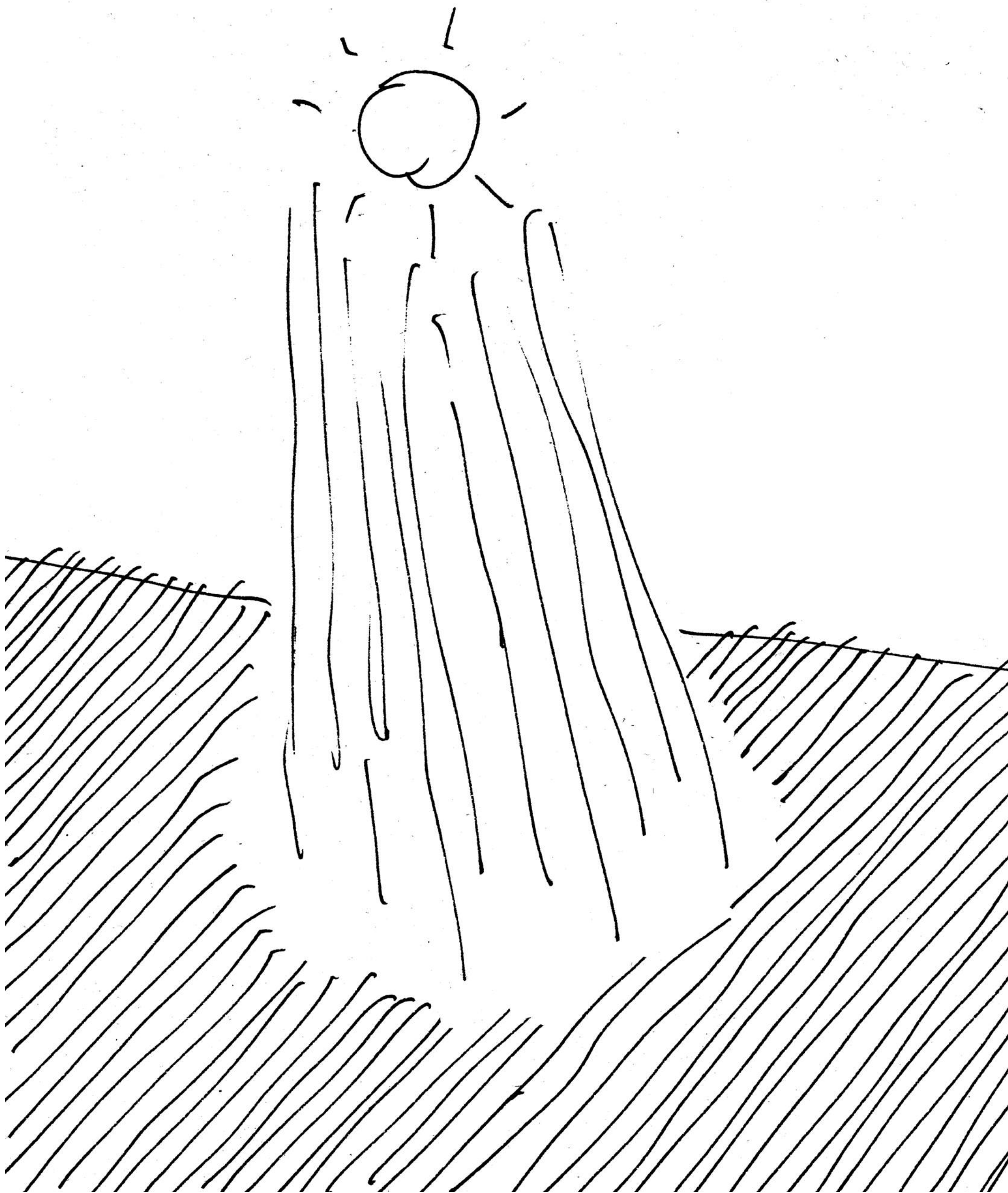

HEB113

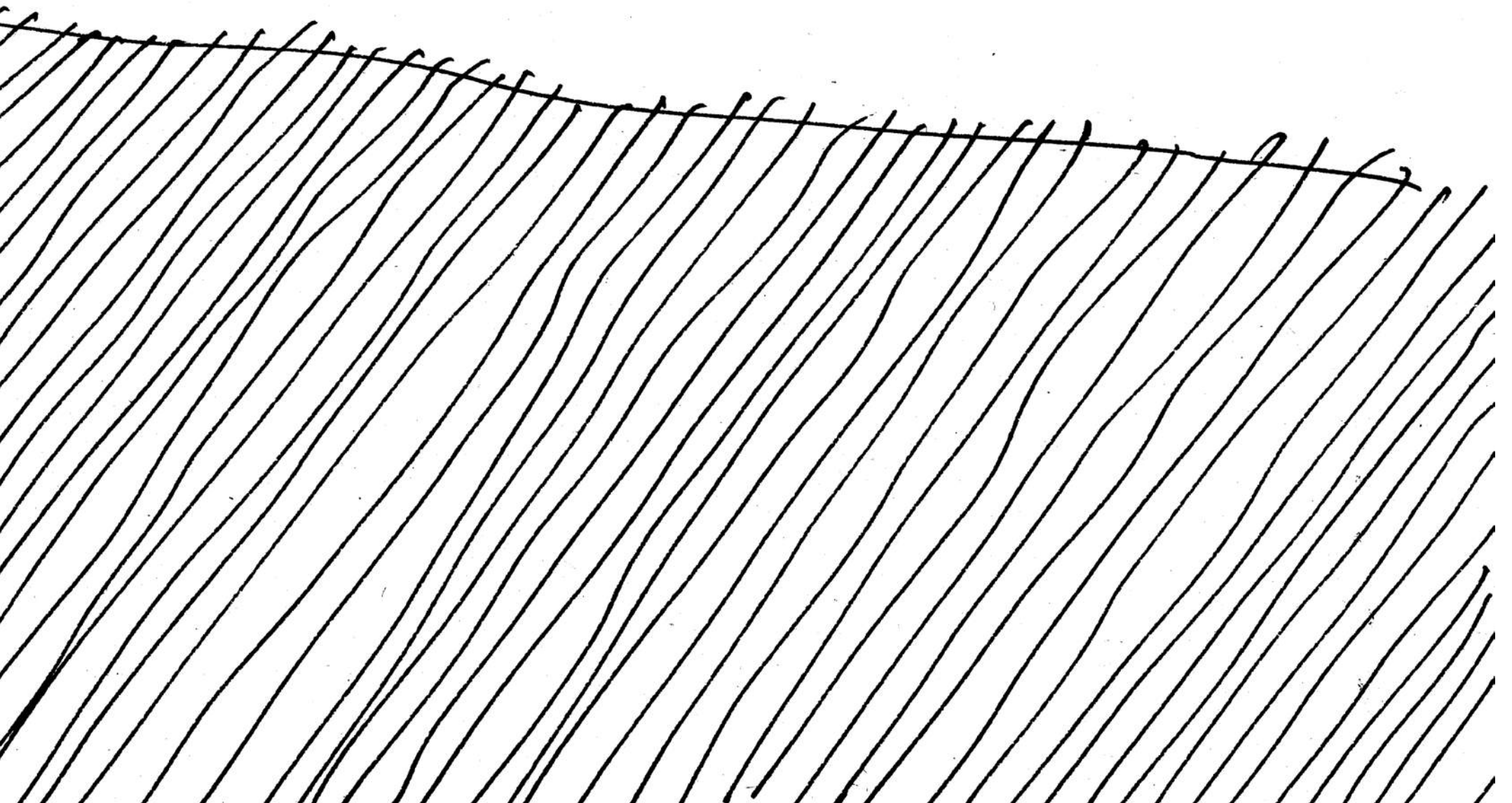

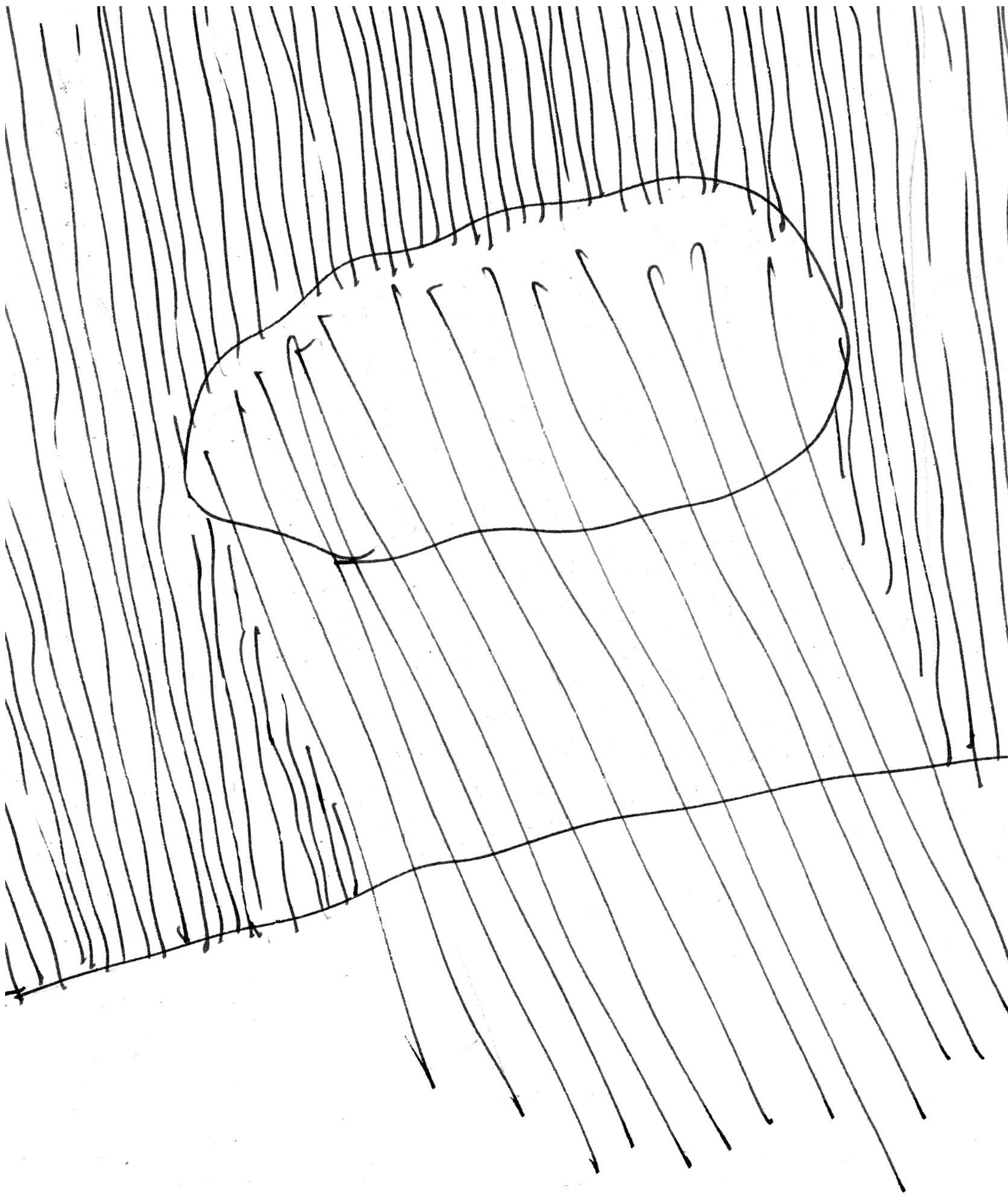
Muzej.
Muza.
Inspiracija.
Tukaj in tedaj.
Ni drugega.
Česa?

Tal in sonca.
Težko in nevidno.
Svet.

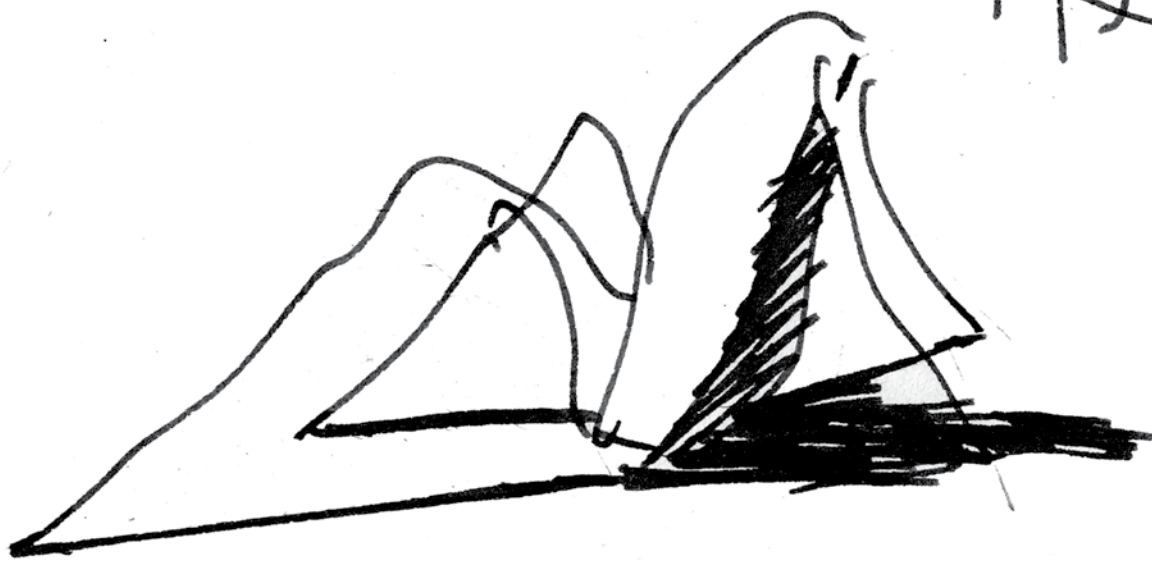
Edini svet?

Človek.
Jaz. Ti.
Sva kdaj midva?
Morda kdaj tudi smo.
Tukaj?

Muzej ali galerija je prostor, ki ustvarjalcu omogoča, da ustvari in predstavi lasten svet, brez zavedanja, da obstaja kakršenkoli drugi svet zunaj njega. Opazovalec tako vstopa v drug svet, njemu lasten le po tem, da prostor v izhodišču obema - tako ustvarjalcu kot obiskovalcu - nudi osnovne bivanjske potrebe. Izhodiščni prostor muzeja vsebuje elementarne prostorske prvine, ima tla, je zamejen in nudi naravno svetlobo. Tako rekoč gre za arhetip bivanjskega prostora, ki je človekovo zavetje. Posnema in reagira na vse, kar ta svet že je in ima, vendar pa ga razumemo skozi lasten razum, duha in merilo. Človek lahko razpoznava in uporablja samo to, kar je na Zemlji že od njene stvaritve in bo na našem planetu ostalo za vedno – celotno stvarstvo z njegovimi pripadajočimi mehanizmi.

V Z P O S T A V I T E V P R O S T O R A

Človekov prostor je oblikovan glede na njegovo merilo, njegovo šibko telo ga varuje pred klimatskimi spremembami ter mu omogoča kvalitetno bivanje. Hišo, ki je osnovna predstava o človekovem življenjskem prostoru, sestavljajo tla, na katera človek postavi stene, s katerimi si zameji svoj prostor. V stene naredi odprtine, s čimer v prostor spusti svetlobo, nad vse pa postavi streho, s katero se zaščiti.

Podstrešje MAO je trenutno načrtovano kot konstrukcija strehe, ki varuje bivanjski prostor pod sabo. Njena oblika, forma in konstrukcija so posledica vprašanja zaščite in ne bivanja.

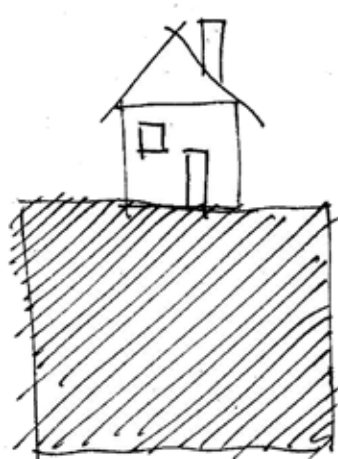
Znotraj gabarita podstrešja je potrebno odgovoriti na vprašanje bivanja, in vpeljati vse prej naštete nujne elemente bivanjskega prostora ter njihovega odnosa drug z drugim. Načrtovati je potrebno prostor v merilu človeka.

Za vzpostavitev novega prostora, namenjenega človeku, je nujno predelati zdajšnjo konstrukcijo podstrehe. Kakršenkoli manjši poseg, ki bi se prilagajal zdajšnji konstrukciji, bi v sebi nosil manko, saj ta ni bila načrtovana za bivanje, ampak z namenom, da nosi strešno kritino.

Z vpeljevo novega konstrukcijskega elementa, kateri v sebi nosi konstrukcijo strehe, konstrukcijo zamejevanja in definiranja prostora, ter konstrukcijo svetlobe. Oblika novega konstrukcijskega elementa odgovarja zdajšnjemu gabaritu strehe. Togost je v prečni smeri zagotovljena v elementu samem, v vzdolžni smeri pa se ta zagotovi z nizanjem in napenjanjem elementov na določenem rastru med seboj. S ponavljanje novi konstrukcijski element tvori okostje prostora in s tem njegovo telo.

Nov konstrukcijski element zgradimo z reciklažo trenutne konstrukcije ostrešja. Špirovci bi ostali na istem mestu, saj bi jih znova uporabili kot konstrukcijo zadnjega sloja zaščite, na katerega bi naložili strešno kritino. Raster nove konstrukcije je zaradi samonosilnih in med seboj povezanih elementov večji, s čimer bi ostale špirovce uporabili za izgradnjo konstrukcije prostora in svetlobe. Ostale elemente ostrešja bi se uporabilo za izgradnjo najbolj intimnega elementa ateljeja.

+

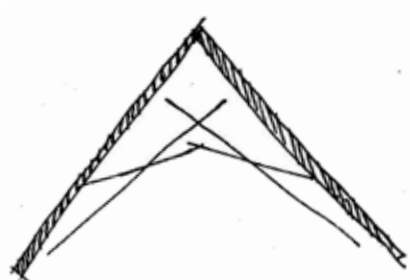
=

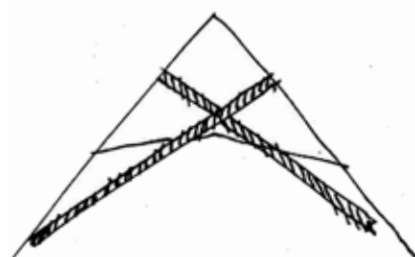
POGOTO

MEJE
PROSTORA

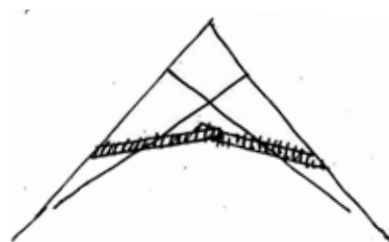
2

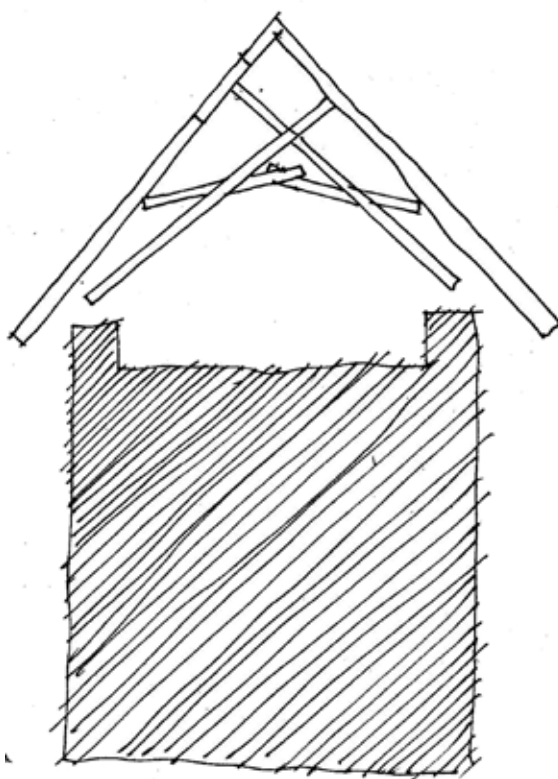
ZASČITA

PROSTOR

SVETLOBA

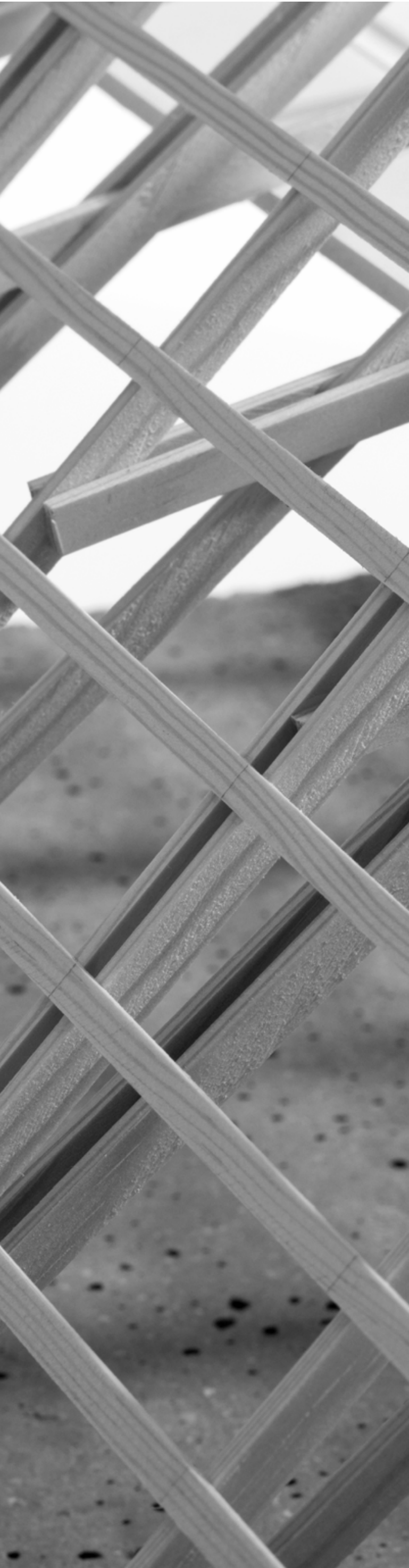

konstrukcijski element

telesnost

S V E T L O B A

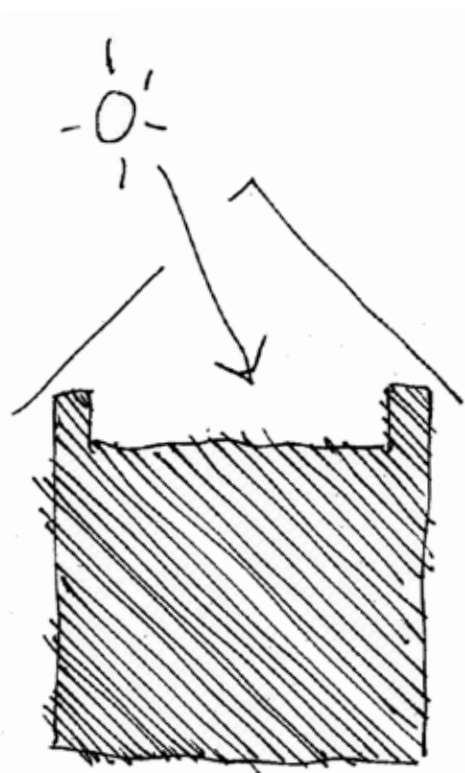
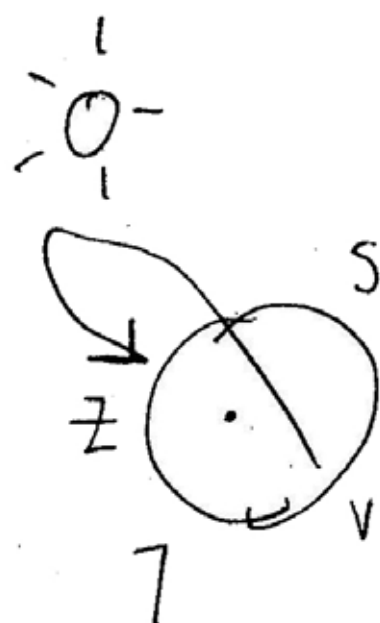
Prostor, kjer ne ugasneš ali prižgeš luči.

Svet, ki ni nikoli isti, a vedno enak. To je prostor inspiracije, prostor neizmerljivega, to je resnična narava galerije. Naravni mehanizmi in klimatski pogoji sugerirajo atmosfero prostora, na katero se človek le odziva, razpoznavlja njene kvalitete ter le-te uporablja pri načrtovanju sebi lastnega prostora. Konstrukcija definira svetlobo.

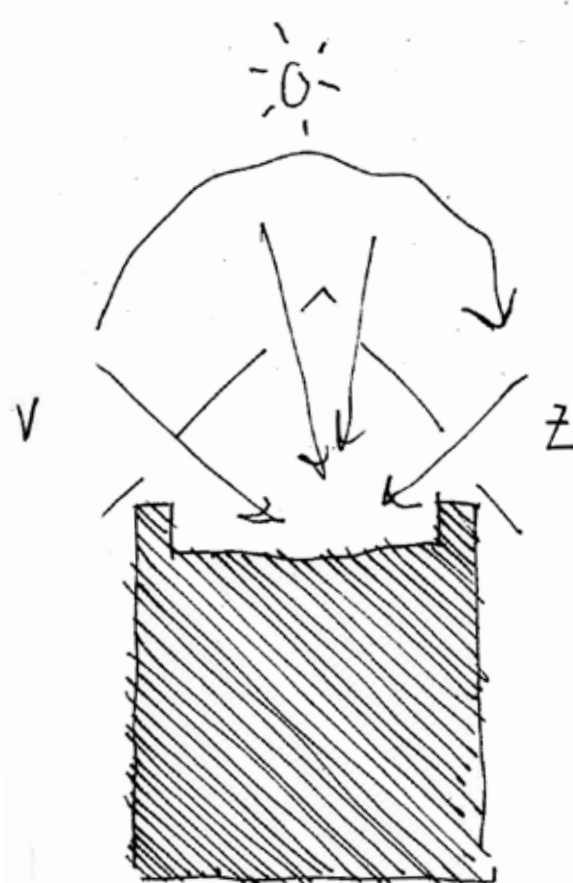
Pot sonca narekuje uporabo in razporeditev prostorov.

Krak podstrešja, vzporeden z južno stranjo, čez cel dan dobiva enako jakost svetlobe. S tem dobi kvaliteto razstavnega prostora. Enakomerna jakost osvetljenosti skozi celoten dan ustvarja nevtrarno in nekoliko spremenljivo svetlobo, s čimer je zagotovljen večji poudarek na ustvarjalčevem svetu, oziroma na razstavi.

Kraku na osi vzhod-zahod bi se zaradi poti sonca namenili različni bivanjski prostori. Različni položaji sonca čez dan v prostoru ustvarjajo različno jakost osvetljenosti. Zasnova ateljeja se odziva na pot sonca. Najbolj intimni prostori so načrtovani ob jutranjem soncu, delovni prostori v seštevku vzhodnega in zahodnega sonca ter družabni prostor ob večerno zahajajočem soncu.

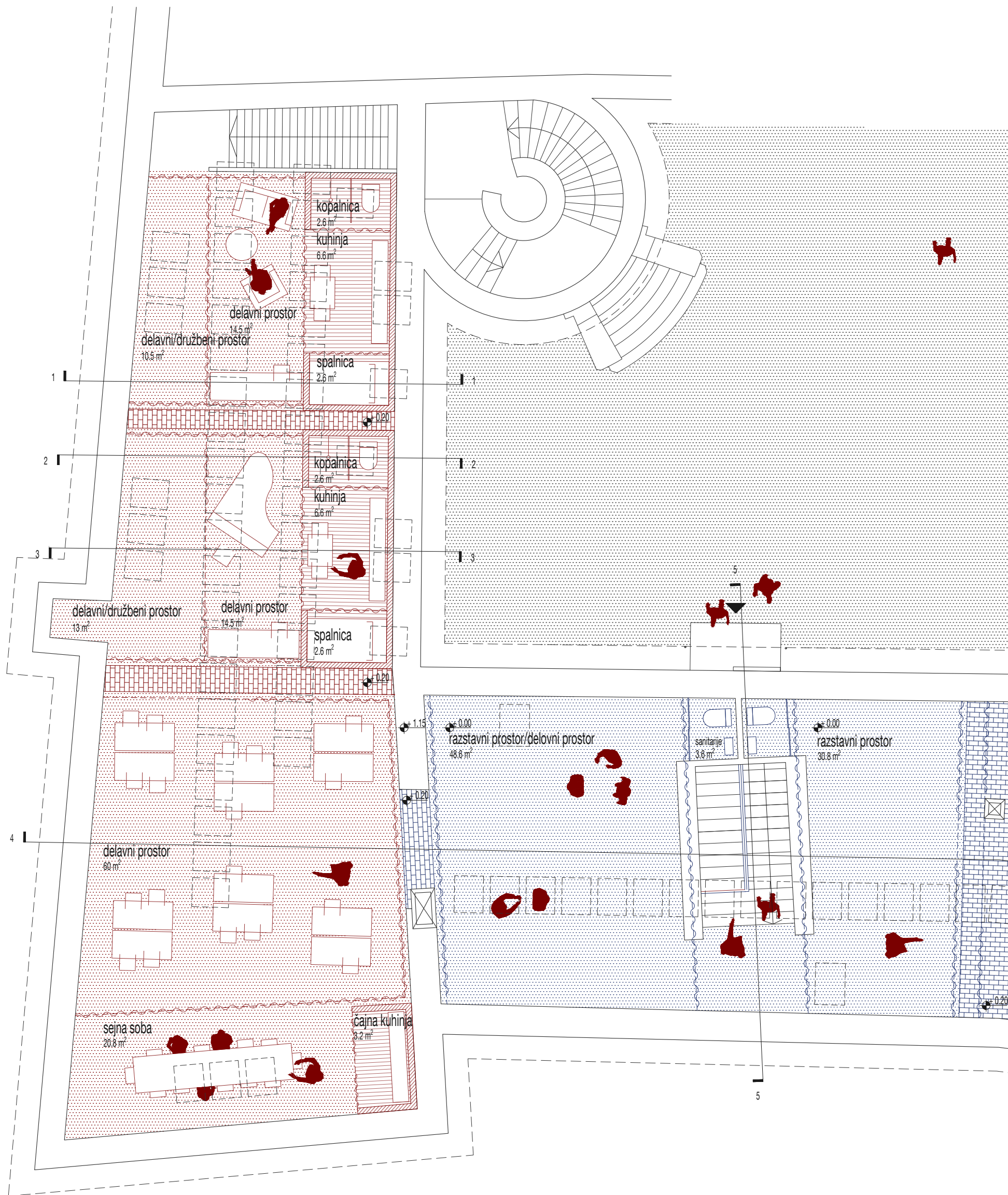
UVEN D
SONCE
—
RAZSTAVNI
PRISTOR

POT JONCA
VZH.-ZAH.
—

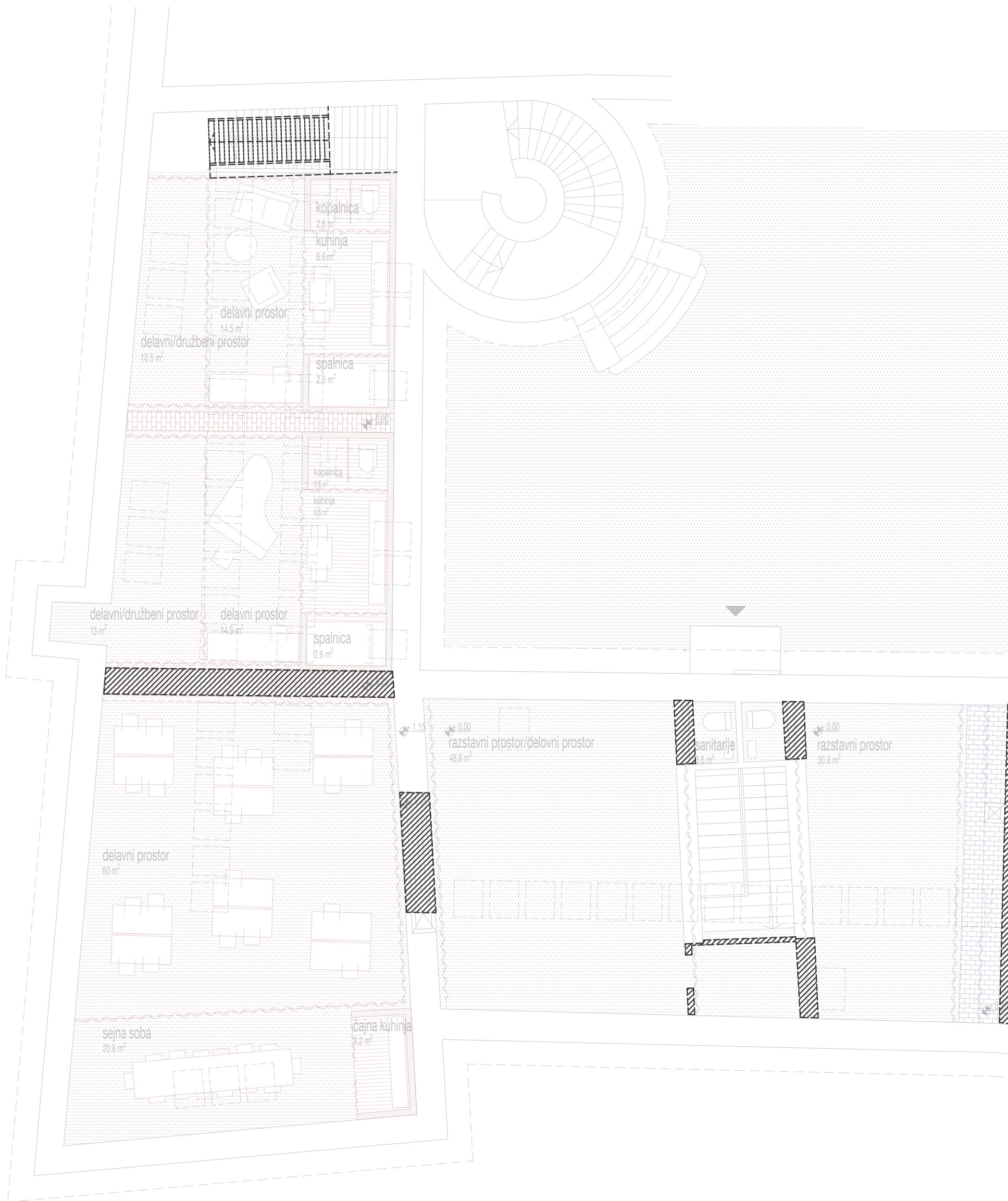
BIVANJSKI
PRISTOR

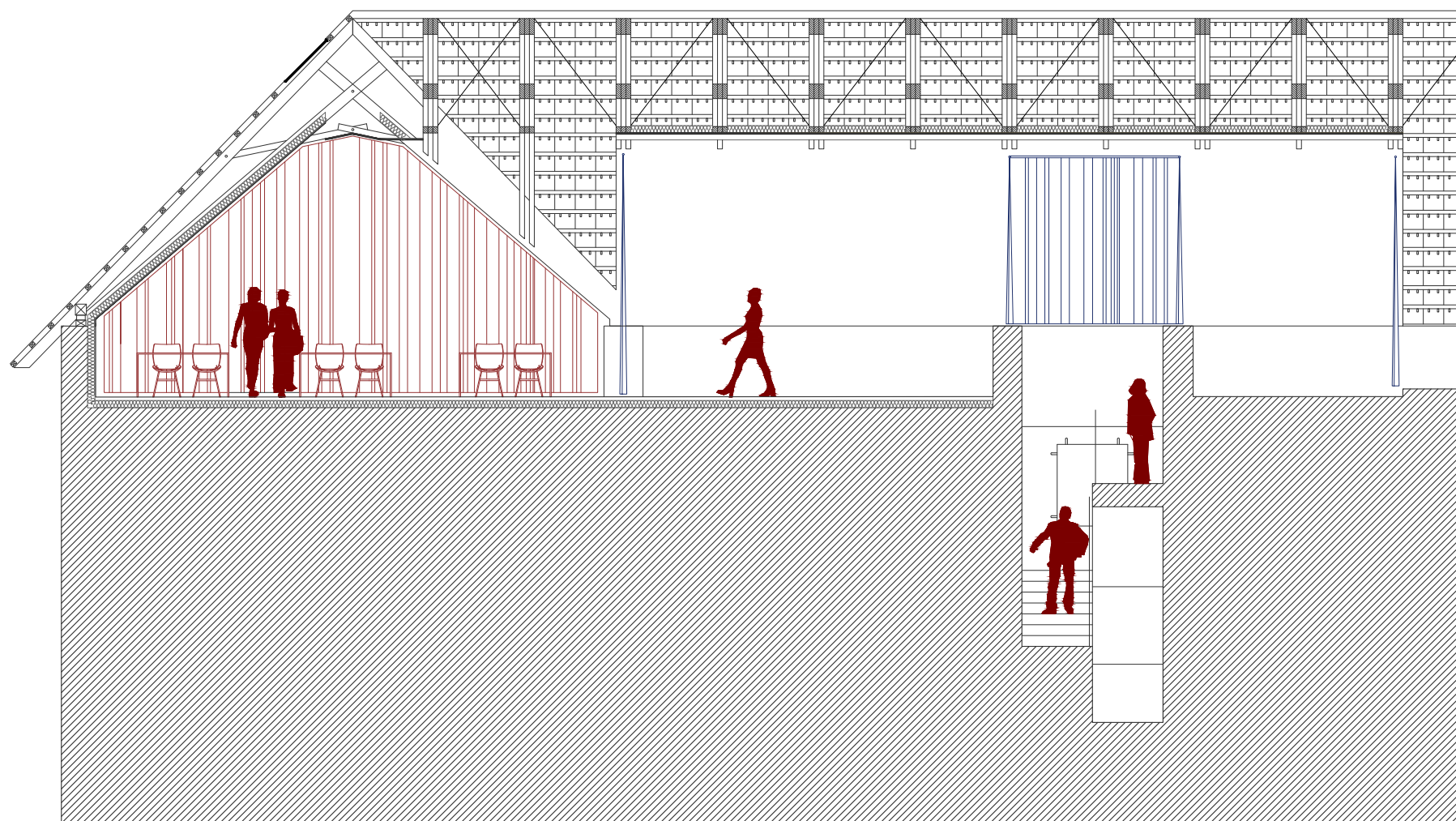

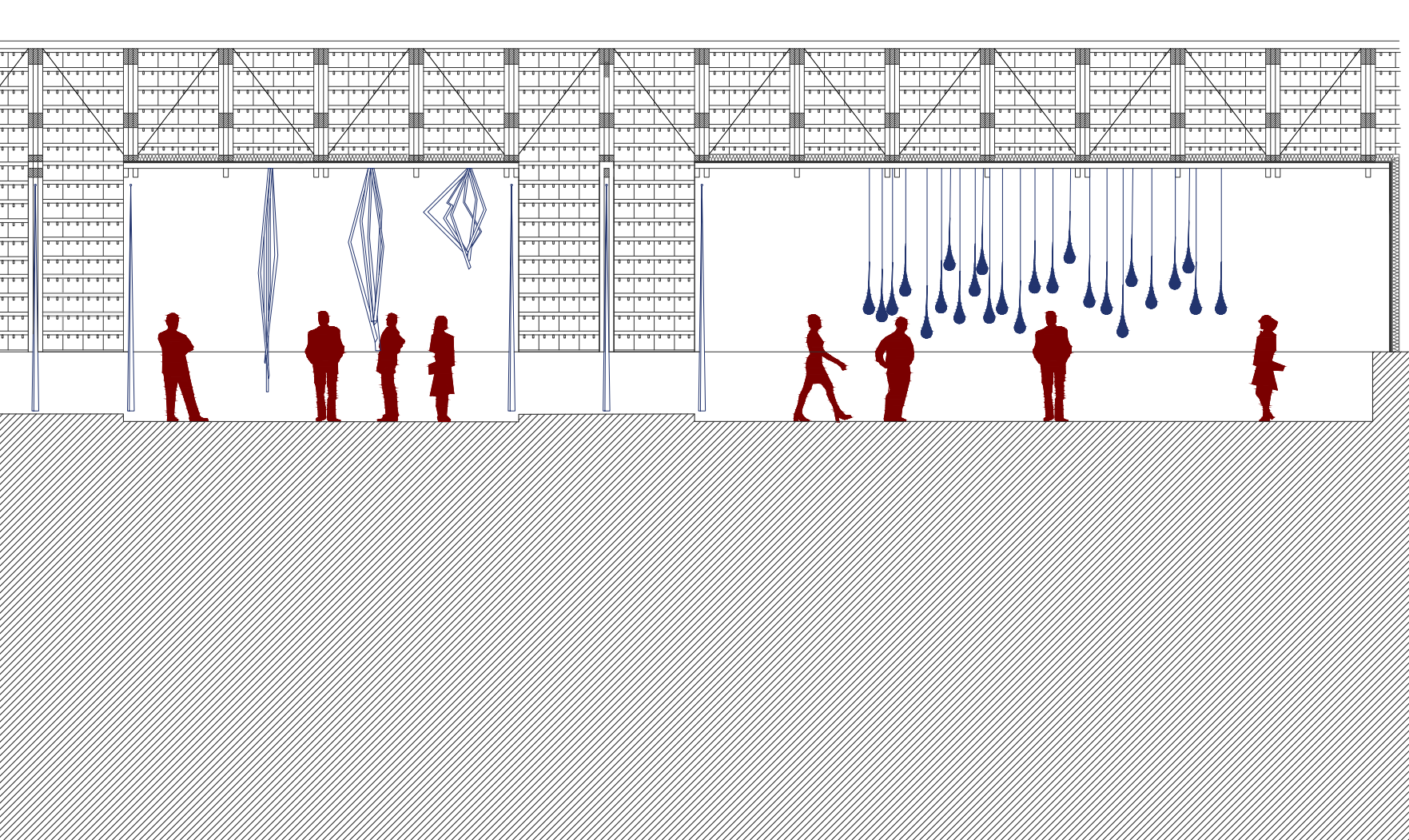
tloris podstrehe 1:100

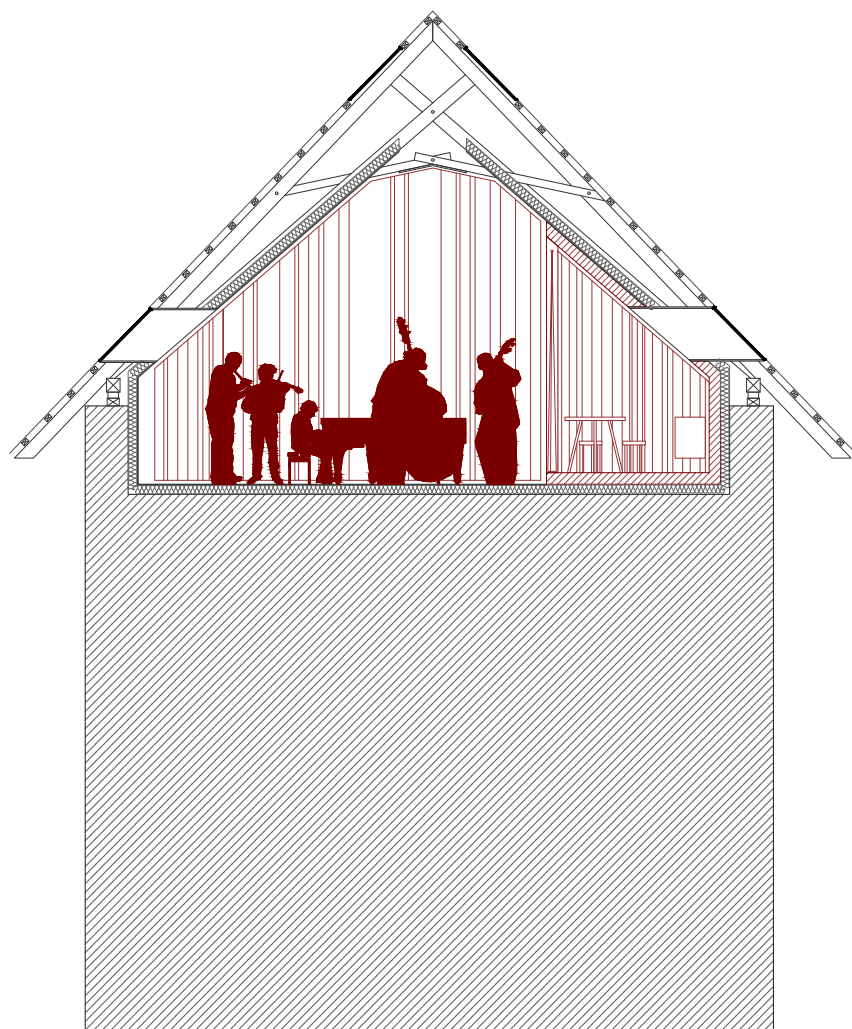
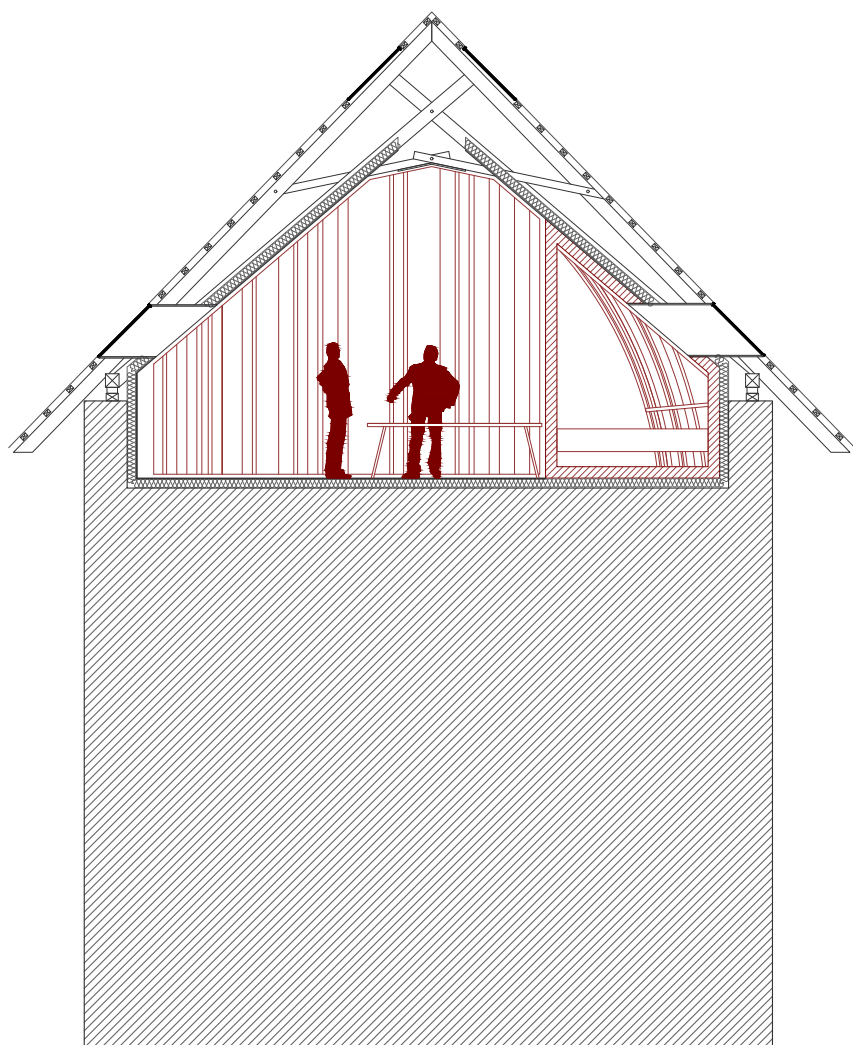

tloris rušitve 1:100

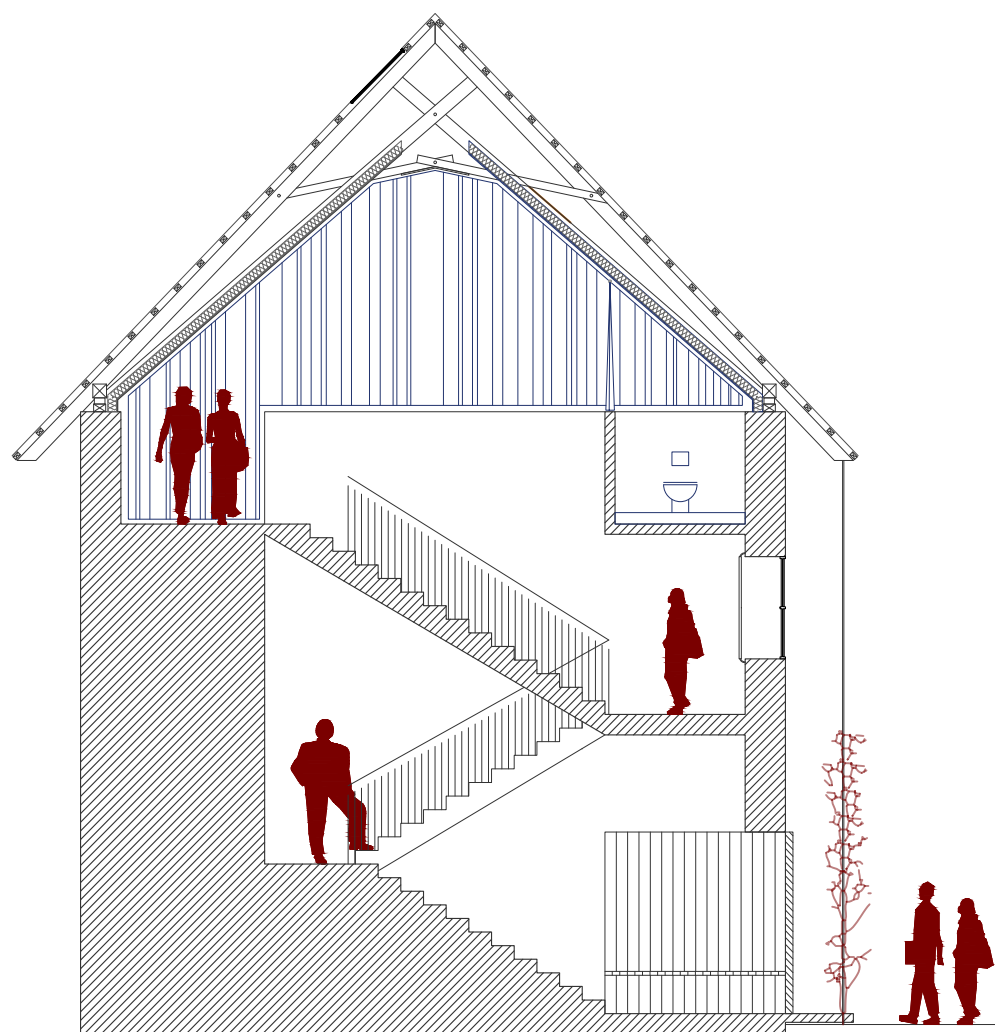
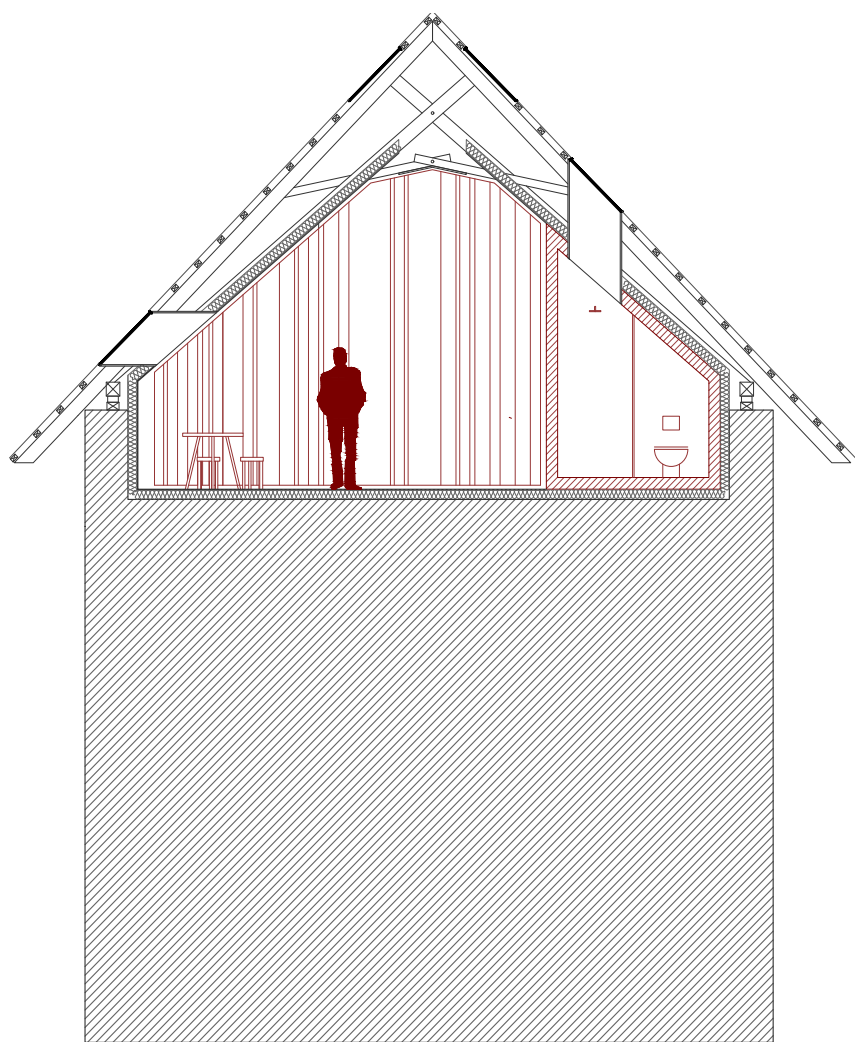

vzdolžni prerez 1:100

prečni prerez 1:100

prečni prerez 1:100

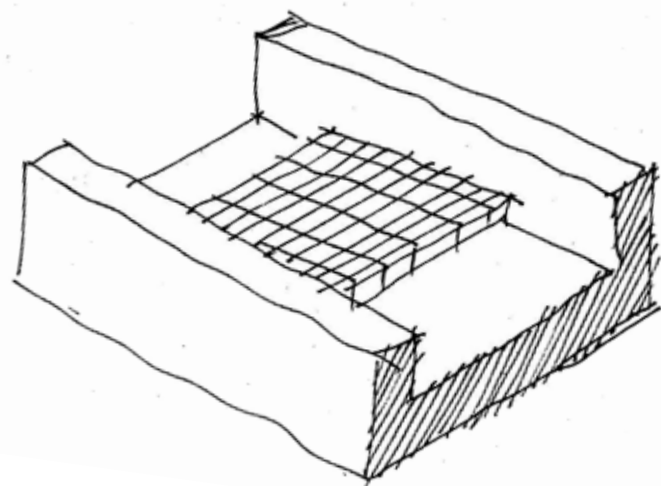
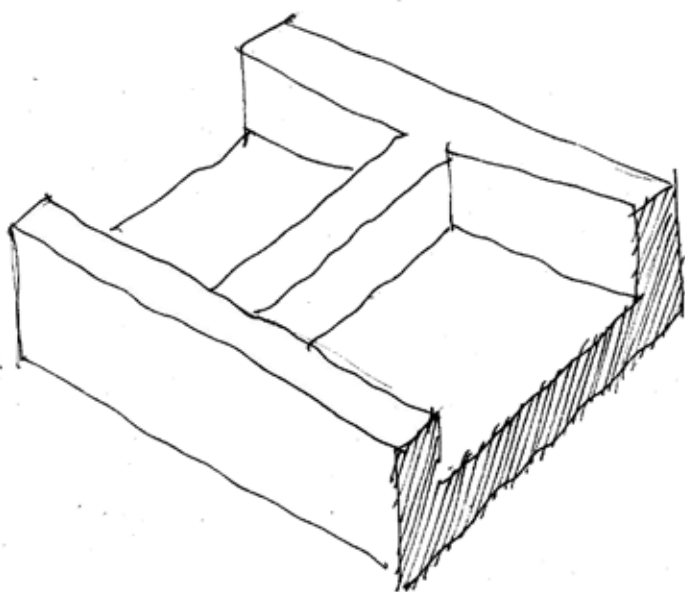
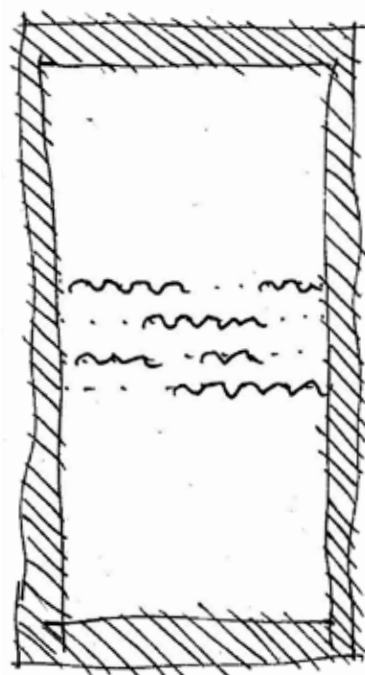
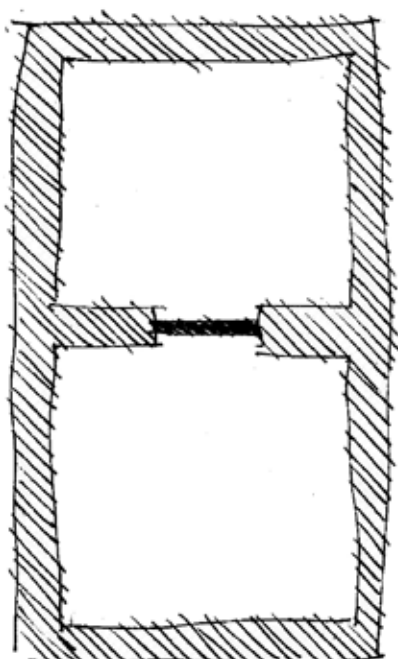
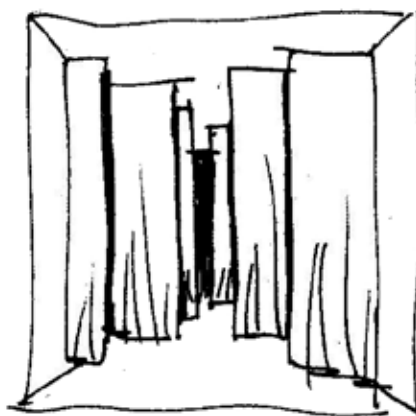
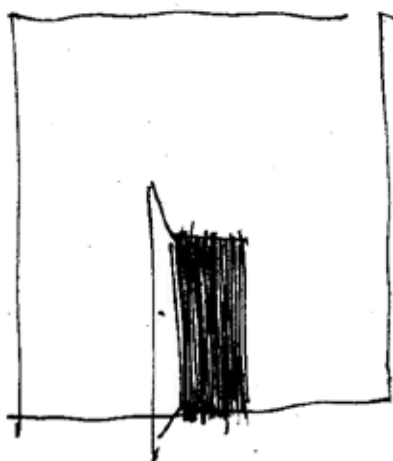

P R E H A J A N J E

Sekvenčno doživljanje prostora temelji na nepričakovanem, na neštetihih načinih branja prostora, na mikro ambientih. Prostori, skozi katere počasi prehajamo znotraj prostorov samih, s svojo spremenljivostjo vnašajo priložnost, da ob vsakem obisku doživimo drugačno izkušnjo.

Raznolikost prostorov, potenciranje skrivnostnosti znotraj le-teh in brisanje mej med prehajanjem iz enega v drugega, omogoča uvedba zaves. Klasična vrata nudijo dve možnosti: da v prostoru sem ali nisem. Zavesa nam te prehode poglobijo ter jim doprinesejo nove odtenke, nianse, lestvico prehajanja. Ustvarijo prostore znotraj prostora, s tem pa se potencirata pričakovanje in doživljanje prostora samega. Znotraj javnega prostora se vzpostavi intimen prostor, ki človeku omogoča, da se med ogledovanjem razstave umakne na samo, se skrije v medprostor. Zavesa poleg tega omogočajo hitro prilagoditev prostora glede na potrebo, nudijo zvočni bariero in kot dodatni sloj pomagajo pri termični izolaciji.

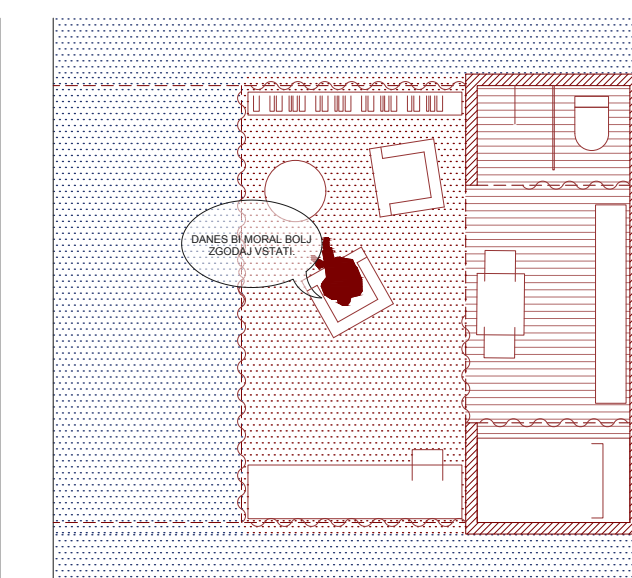
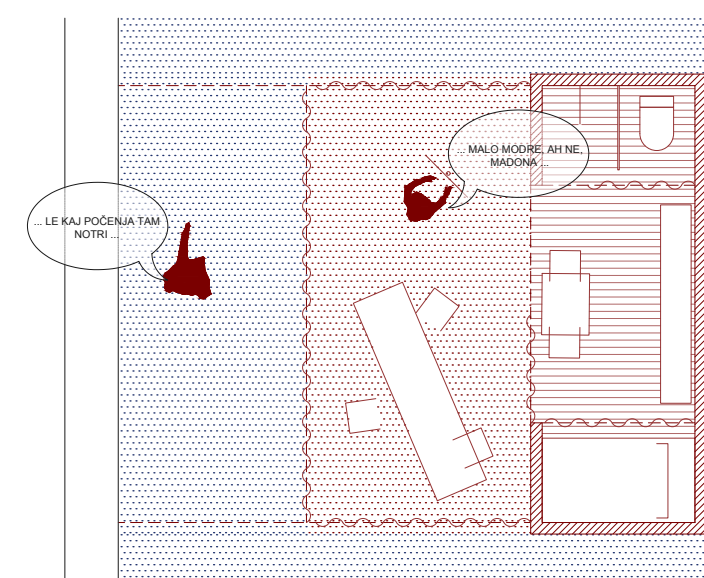
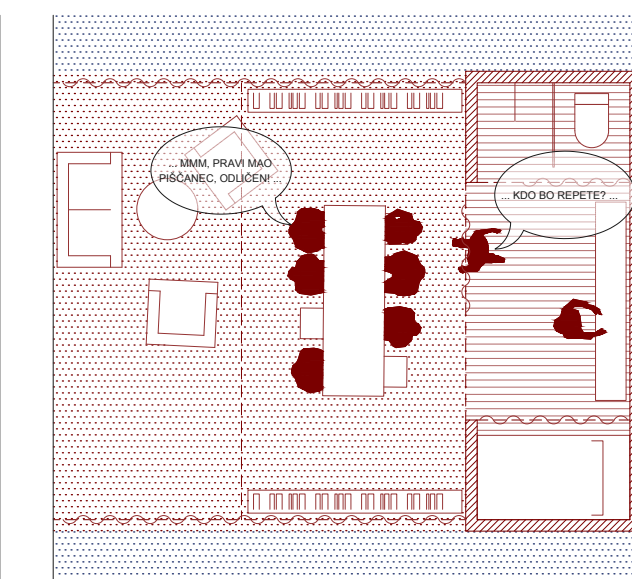
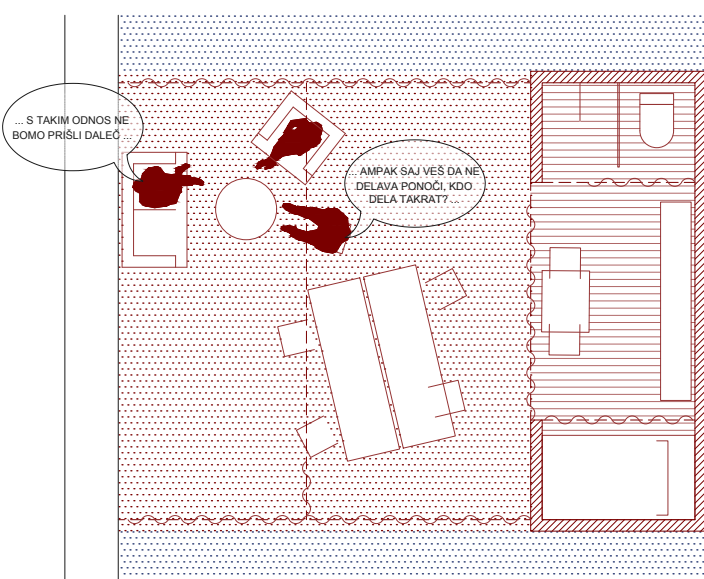
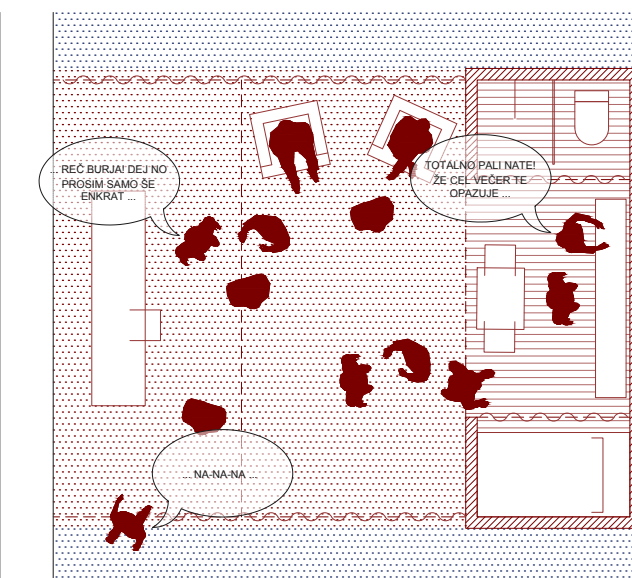
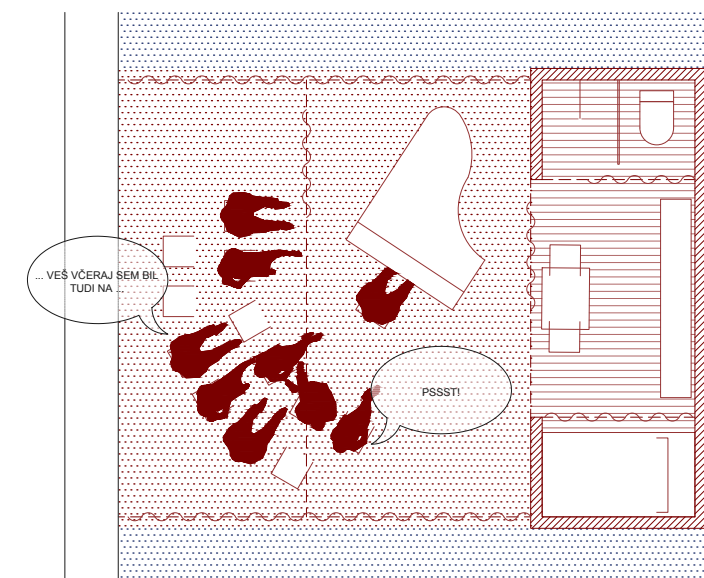
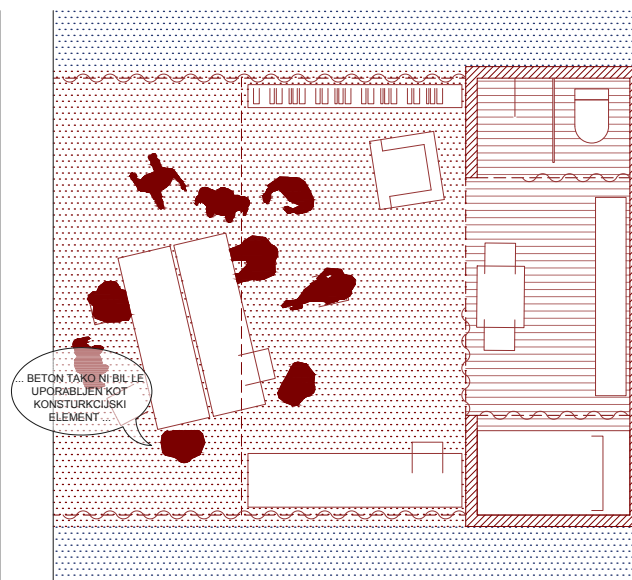
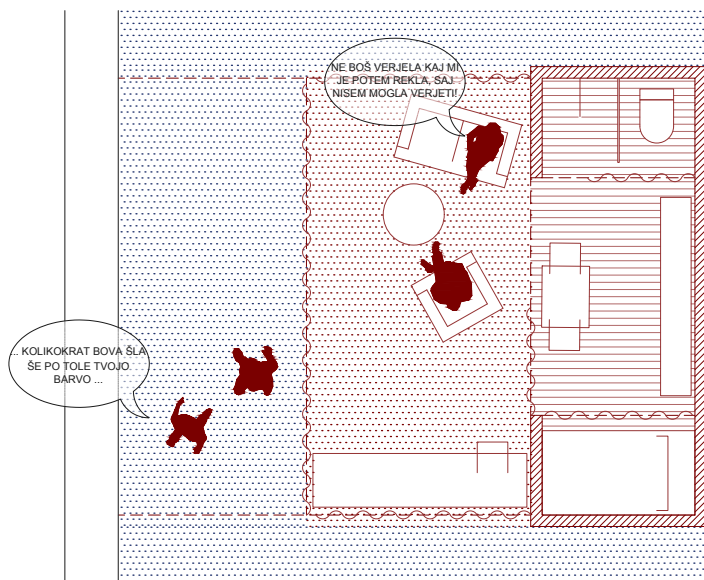
Prehode bi ustvarili v zdajšnji osi nosilnih sten, ki na podstrehi tvorijo majhne zidce. Le-te recikliramo, opeko razprostremo okoli iste osi in iz njih tvorimo ploščad v višini opeke. Branje prostora tako z minimalnim in priročnim posegom dobi povsem novo poglavje. Skozi raznolikost materiala in minimalnih dvigov dodajamo nevidno razmejevanje in definiranje prostorov.

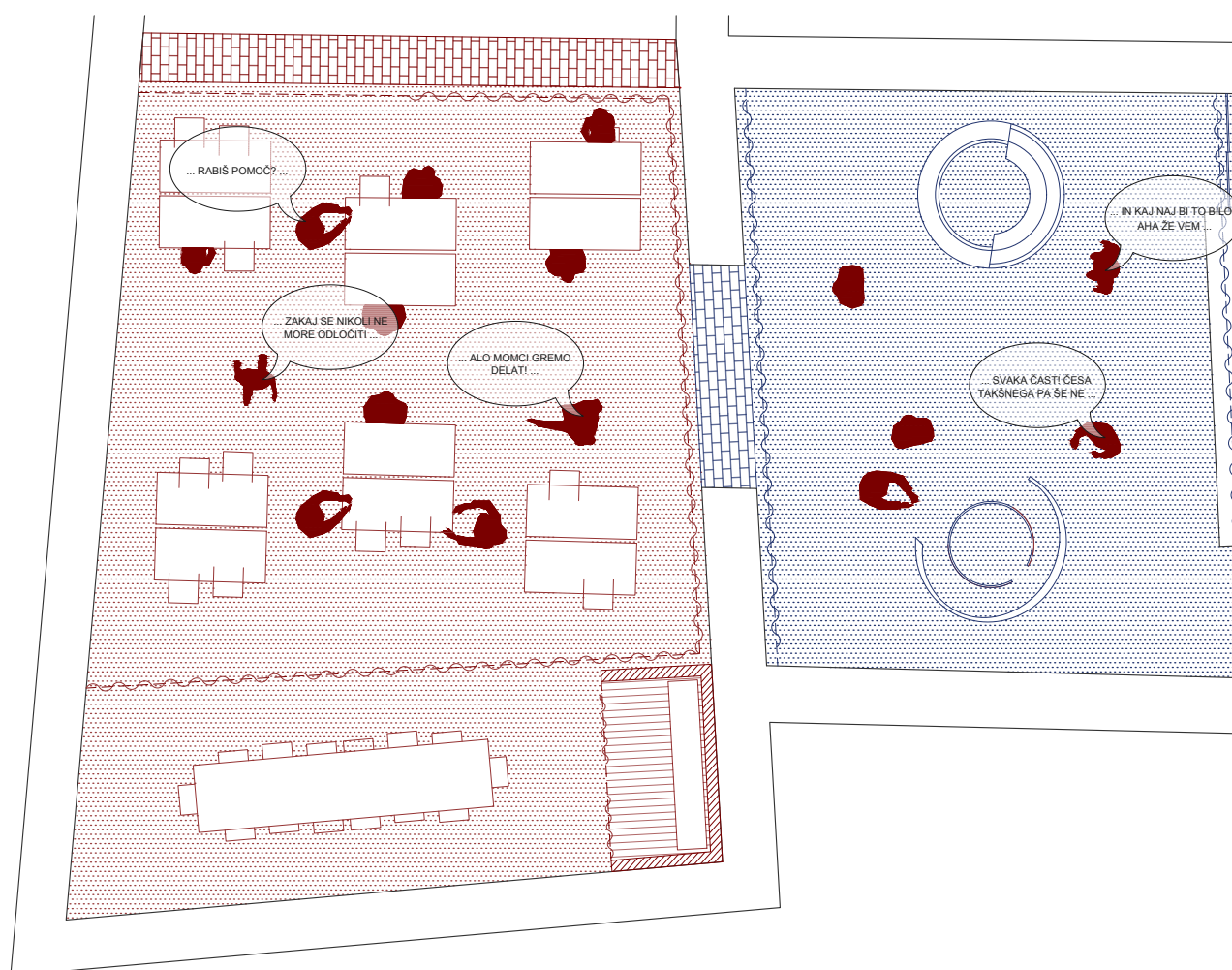
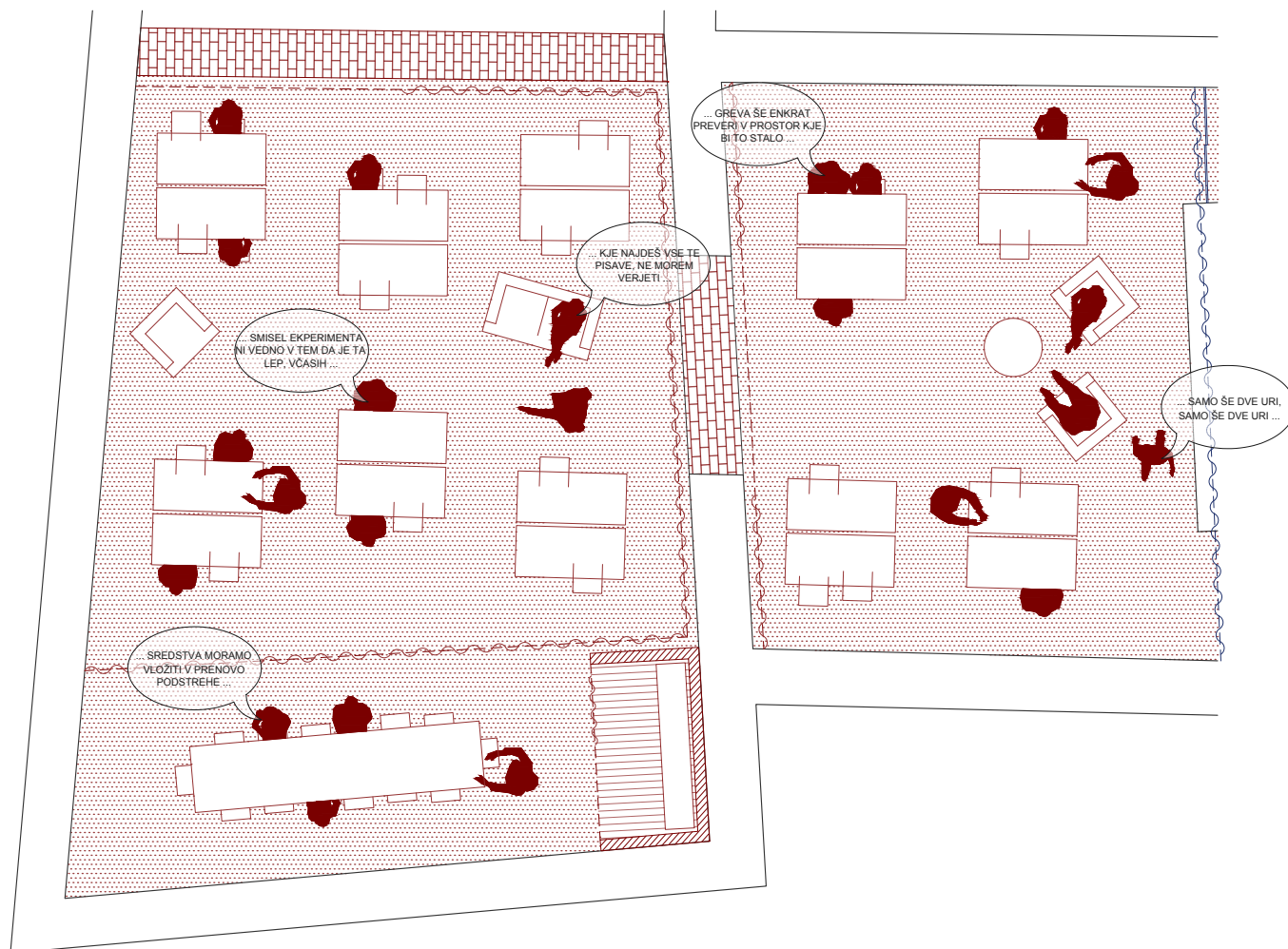

primeri uporabe ateljeja 1:100

primeri uporabe delavnega prostora 1:100

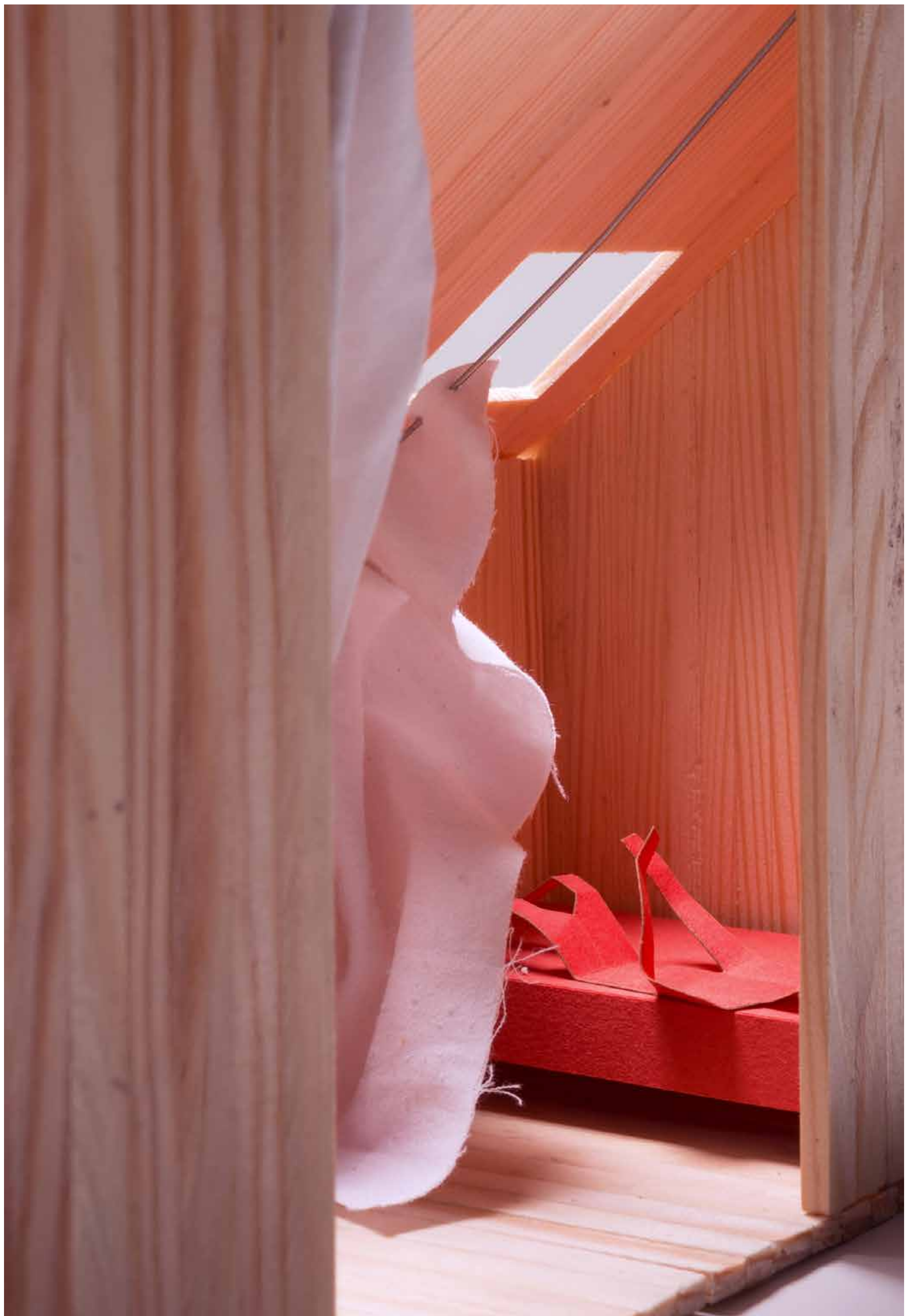

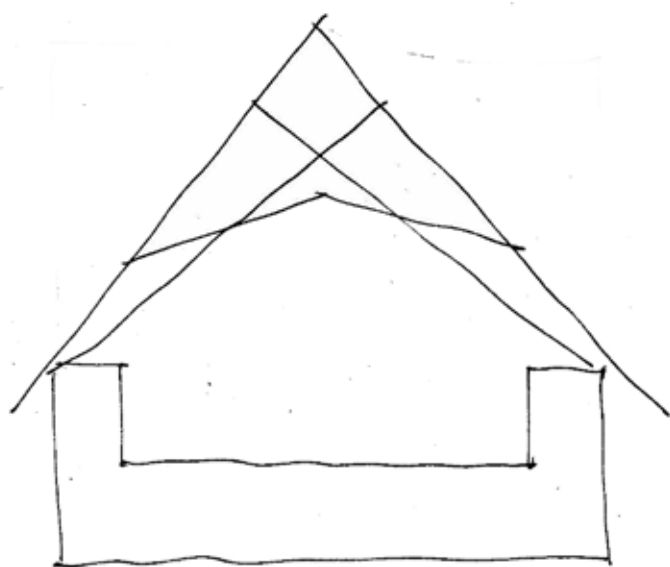

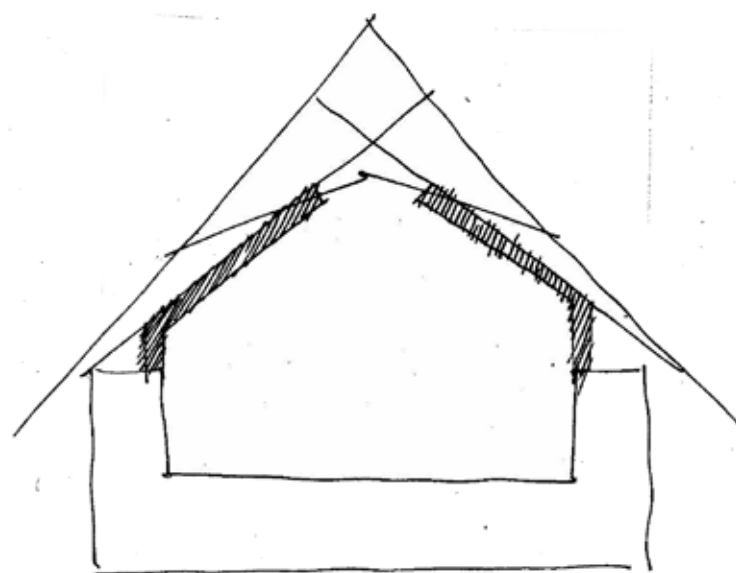
T E M P E R A T U R A

Temperaturo prostora lahko uporabimo kot dodatni arhitekturni element, s katerim izpostavljammo namen določenih prostorov ter njihovo vlogo v življenju. Uporabniku temperatura nudi več različnih toplotnih ambientov, kar zagotavlja kvalitetnejše bivanje.

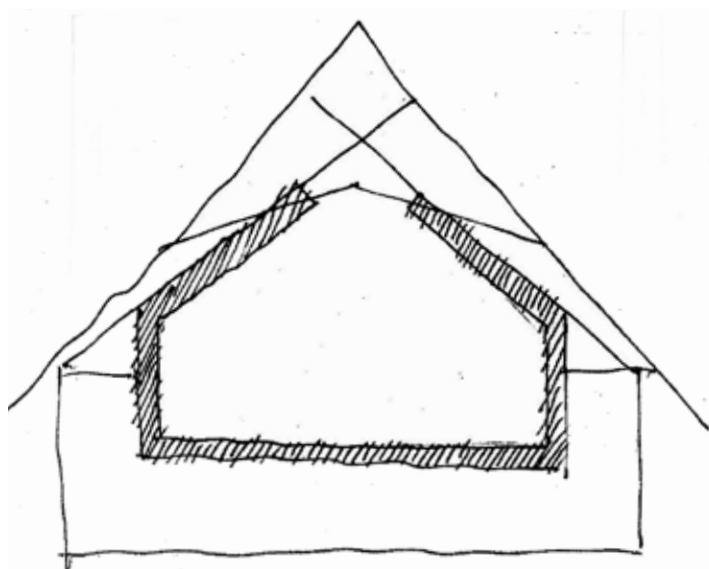
Temperaturna razlika je v prostorih prilagojena njihovemu namenu in uporabi. Najhladnejši so prostori prehodov, Sledijo razstavni in bivanjski prostori ter atelje. Ker ta predstavlja najintimnejši prostor, je najtoplejši. Temperaturni ideal lahko zagotovimo tudi z zračnimi žepi v medprostorih, v bivanjskem delu pa nam pri tem pomaga sonce, ki prostor ogreva pasivno.. Temperatura prostorov raste z njihovo intimnostjo.

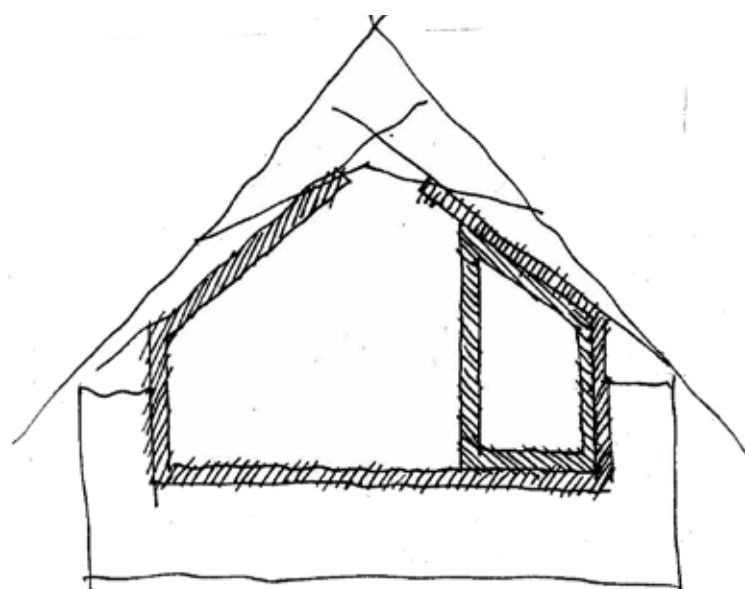
PREHOD

RAZSTAVNI
PROSTOR

BIVALNI
PROSTOR

ATELJE
—
INTIMEN
PROSTOR

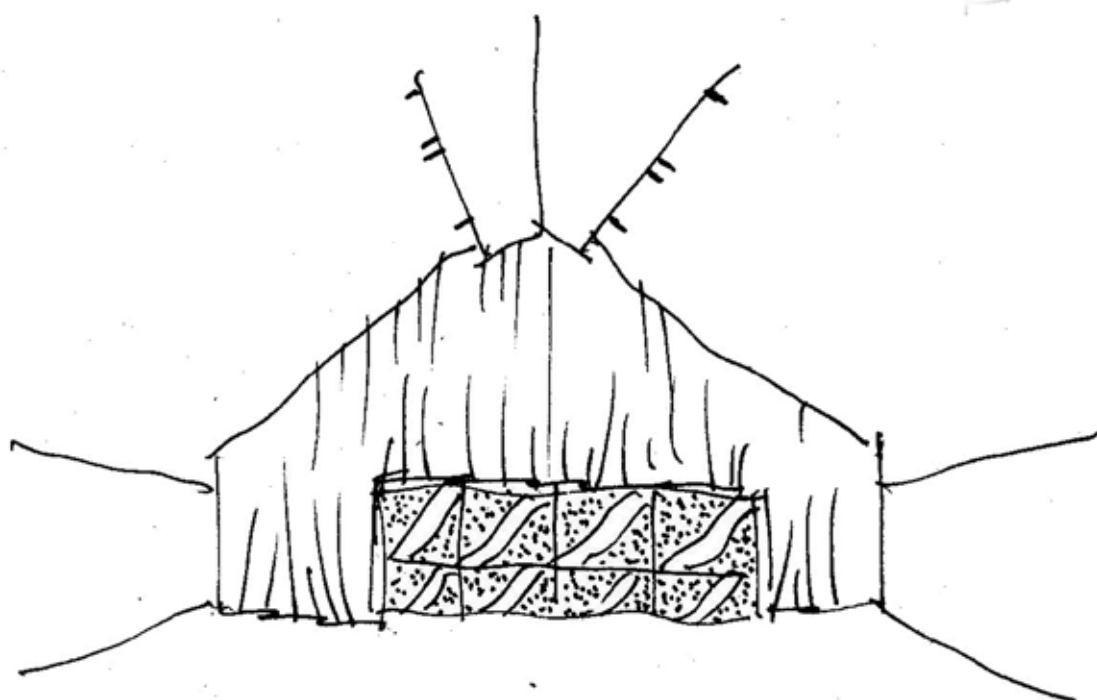
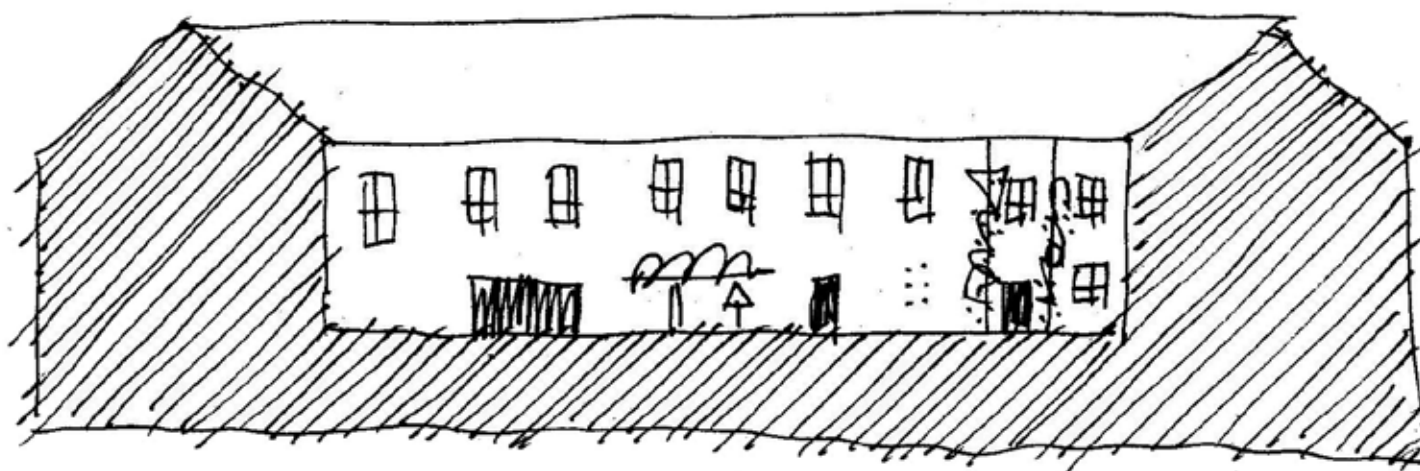
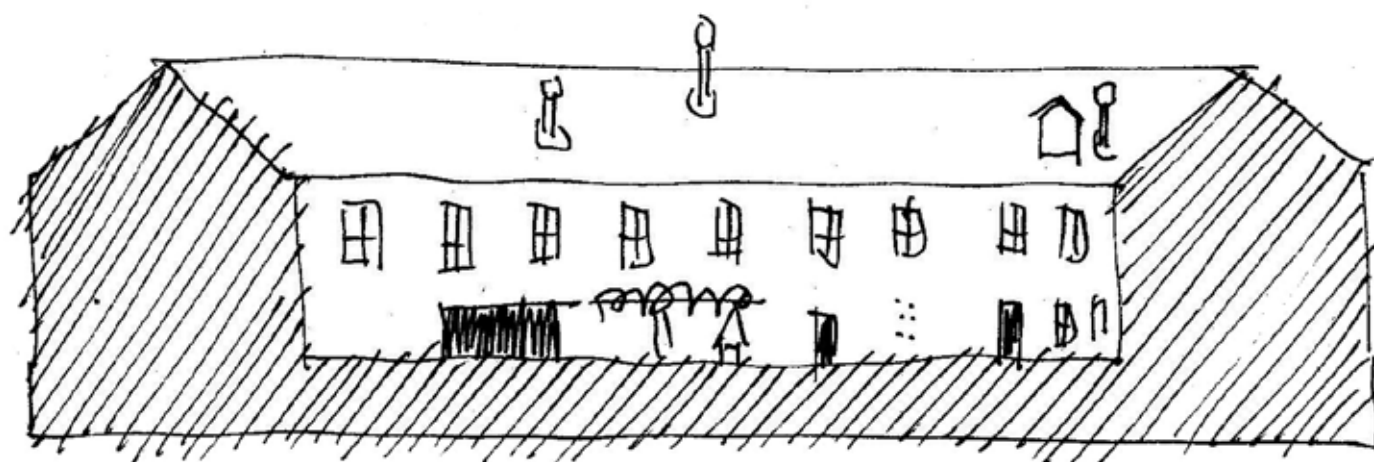

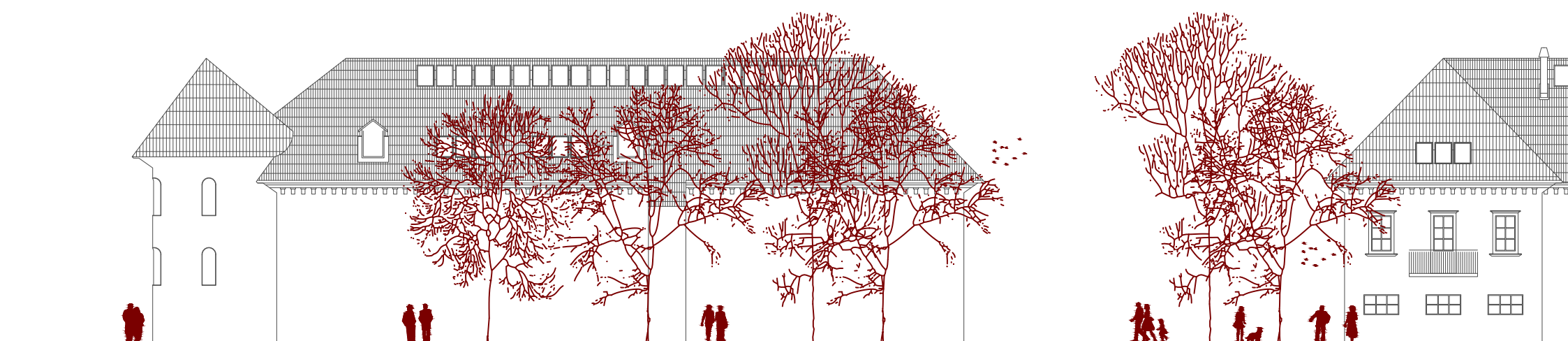
Z A Č E T E K

Hierarhija severne fasade znotraj atrija ni členjena, s čimer se vhod v razstavni prostor ne zazna. V prostoru že prisotno pergolo, obdano z ovijalkami, lahko uporabimo kot element. Ob vhodna vrata lahko vertikalno napnemo dva, z rastlinjem obdana kabla. S tem bi blago zaznamovali vhod, ne da bi ob tem kazali celostno podobo stare graščine.

Ob vhod bi dodali nišo, oblečeno v les, s pogledom na atrij. Ta bi nudila intimen in topel kotiček znotraj kamnitega stopnišča. Stopnišče je kot razstavni prostor osvetljeno z južno svetlobo. Ob zaključku in stiku s podstreho je rob stopnišča objet s tkanino oziroma zavesami. Z vsemi naštetimi posegi obiskovalec sledi pripovedi materialov kot enemu izmed bistvenih elementov arhitekturnega oblikovanja.

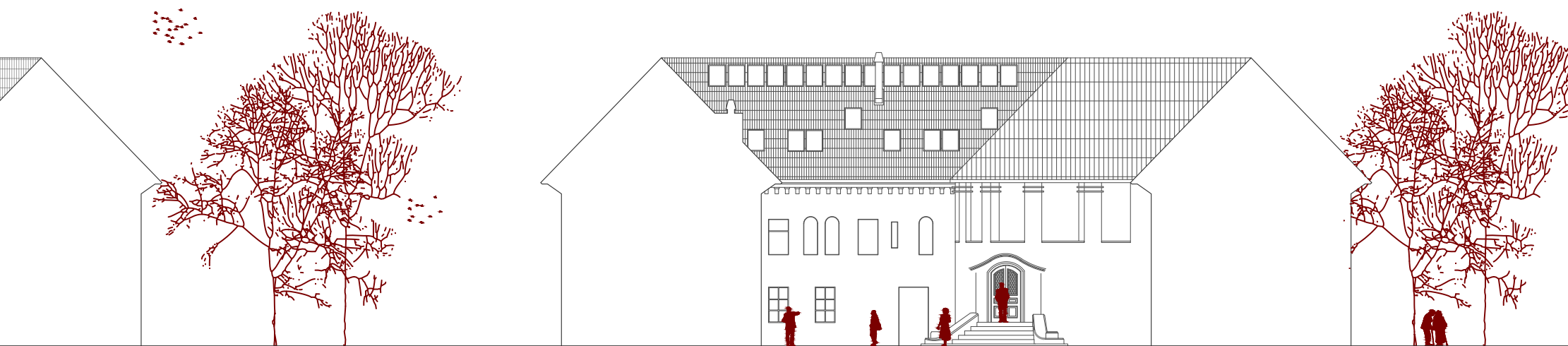
zahodna fasada 1:250

severna fasada (atrij) 1:250

južna fasada 1:250

vzhodna fasada (atrij) 1:250

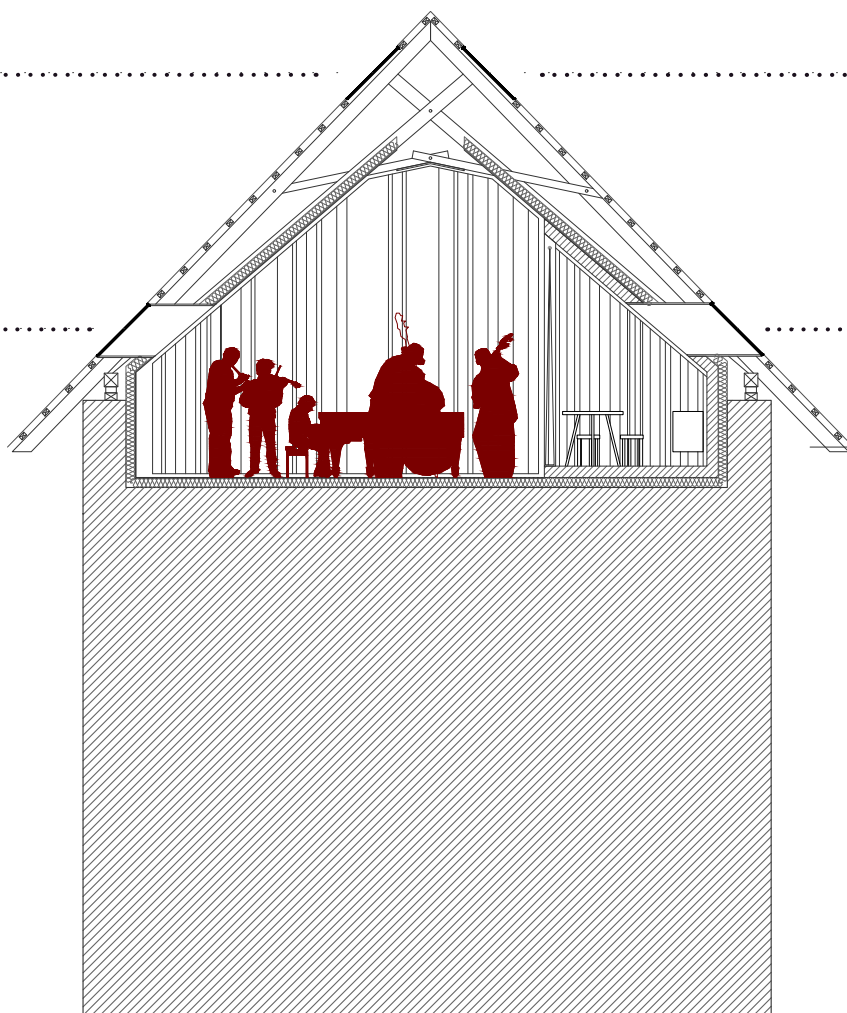

integralno strešno
okno INTEGRA

panoramsko
strešno okno GPL

integralno strešno
okno INTEGRA

panoramsko
strešno okno GPL

V E L U X

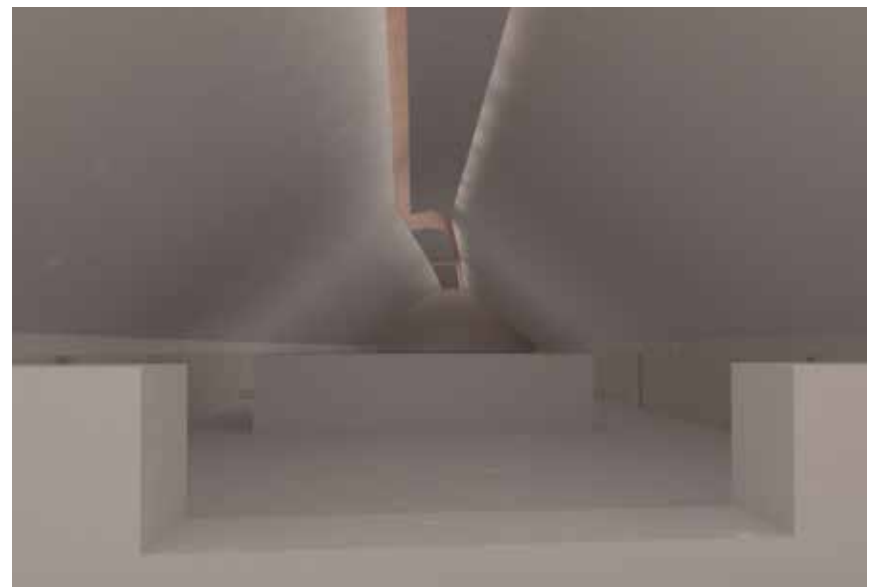
V vseh prostorih bi uporabljali okna znotraj razpoložljivih dimenzij VELUX izdelkov.

V vrhu ostrešja bi uporabila klasično strešno okno INTEGRAL, ki z daljinskim upravljanem omogoča učinkovit nadzor nad prezračevanjem. V primeru dežja samostojno delovanje razbremeni uporabnika in upravljalca.

V bivalnih prostorih načrtujeva panoramsko strešno okno GPL (white finish). Model omogoča prezračevanje pri vodotesno zaprtem oknu, kar v sodelovanju z zgornjini strešnimi okni omogoča kvalitetno prezračevanje. Poleg tega ob odprtju omogočajo čisti pogled ven.

marec 12:00

junij 12:00

september 12:00

december 12:00

marec 12:00

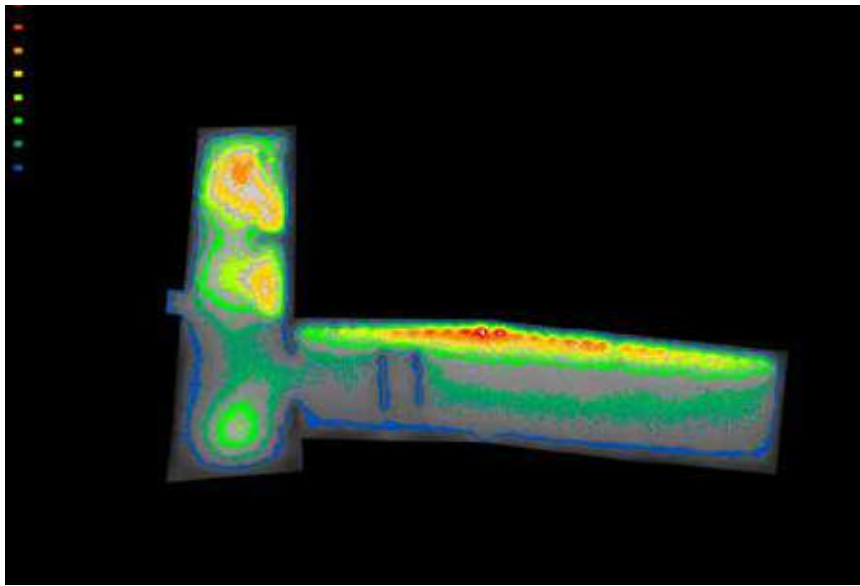
junij 12:00

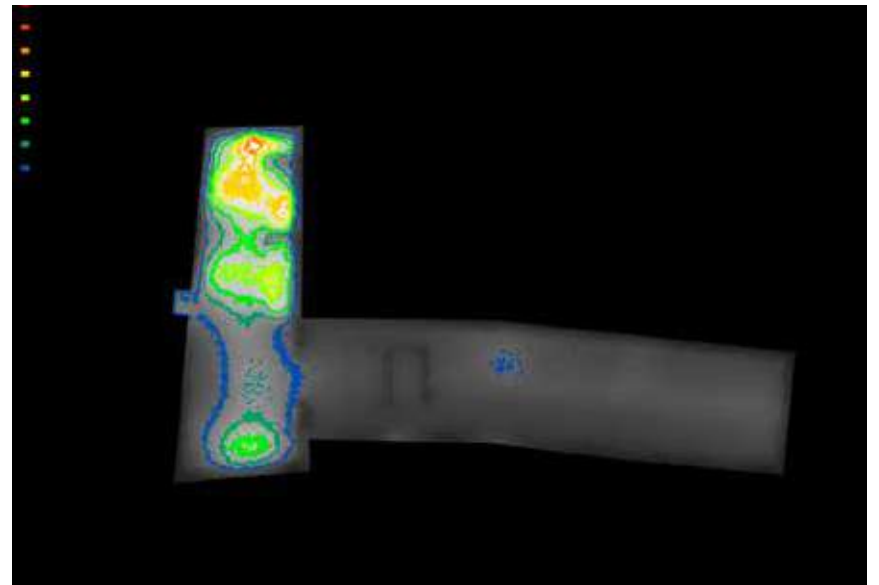
september 12:00

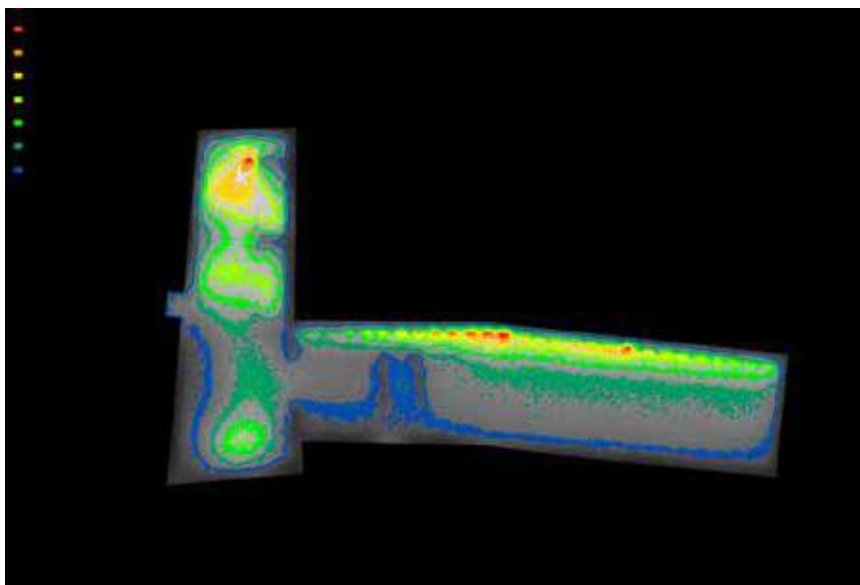
december 12:00

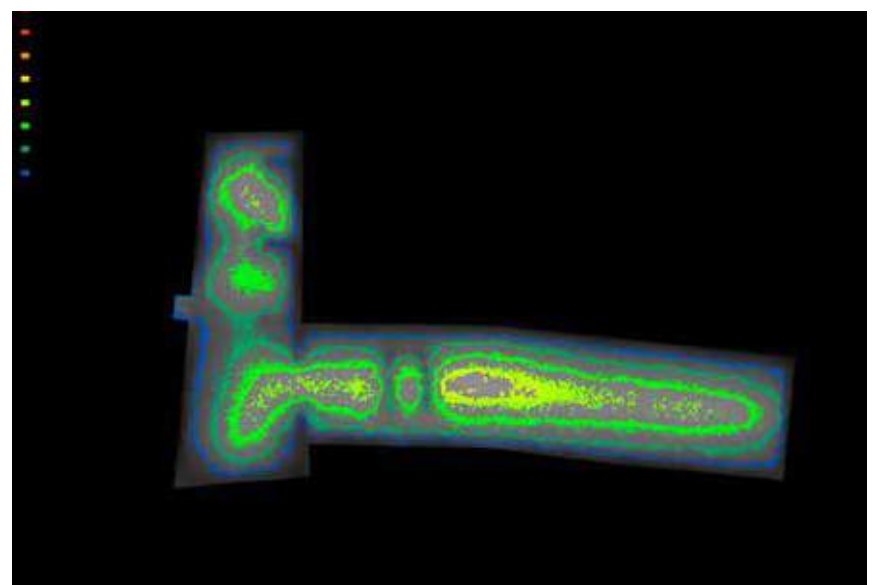
marec 12:00

junij 12:00

september 12:00

december 12:00